

dne 14. dubna 1920, č. 347 Sb. z. a n., o akciové bance cedulové) za směnky podané vývozci a pocházející z vývozních obchodů.

(2) Národní banka Československá použije složených dluhopisů na zmíněné záruky podle dohody s ministrem financí.

§ 2.

(1) Celková výše státních dluhopisů k tomu účelu vydaných a jinak nepoužitelných stanoví se částkou 300,000.000 Kč jmenovité hodnoty.

(2) Úrokovou míru a ostatní náležitosti určí ministr financí.

§ 3.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení a pozbývá jí dne 30. dubna 1940; provede je ministr financí.

T. G. Masaryk v. r.

Malypetr v. r.

Dr. Beneš v. r.	Bechyně v. r.
Dr. Černý v. r.	Dr. Czech v. r.
Dr. Trapl v. r.	Dr. Hodža v. r.
Dr. Krčmář v. r.	Bradáč v. r.
Dr. Dérer v. r.	Dr. Meissner v. r.
Dostálek v. r.	Dr. Spina v. r.

Dr. Franke v. r.

101.

Vládní nařízení

ze dne 26. dubna 1935,

jímž se mění zákon o prodeji zboží za jednotné ceny.

Vláda republiky Československé nařizuje podle čl. I zákona ze dne 21. června 1934, č. 109 Sb. z. a n., kterým se mění zákony o mimořádné moci nařizovací ze dne 9. června 1933, č. 95 Sb. z. a n., a ze dne 15. listopadu 1933, č. 206 Sb. z. a n.:

čl. I.

§ 2, odst. 1 zákona ze dne 22. prosince 1933, č. 251 Sb. z. a n., o prodeji zboží za jednotné ceny, mění se a bude zníti:

Prodejny podle § 1, odst. 1 nesmějí býti rozšiřovány ani co do druhů zboží ani co do počtu místností, ani do jiné obce překládány ani nesmějí býti zřizovány závody vedlejší. Uvnitř obce smějí býti překládány jen s povolením zemského úřadu. Při tom úřad posoudí, zda přeložení je nutné ze závažných důvodů (výpověď, bourání domu a pod.) a zda přeložení

nebude mít na soutěžní poměry při prodeji zboží hospodářsky nezdravý vliv ať se zřetelem na okolí nového stanoviště prodejny nebo se zřetelem na prodej zboží v obci vůbec.

čl. II.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede je ministr průmyslu, obchodu a živností v dohodě s ministrem sociální péče.

T. G. Masaryk v. r.

Malypetr v. r.

Dr. Beneš v. r.	Bechyně v. r.
Dr. Černý v. r.	Dr. Czech v. r.
Dr. Trapl v. r.	Dr. Hodža v. r.
Dr. Krčmář v. r.	Bradáč v. r.
Dr. Dérer v. r.	Dr. Meissner v. r.
Dostálek v. r.	Dr. Spina v. r.
Dr. Franke v. r.	

102.

Vládní nařízení

ze dne 29. dubna 1935,

jímž se upravují pro přechodnou dobu v textilní výrobě pracovní podmínky dělnictva.

Vláda republiky Československé nařizuje podle čl. I zákona ze dne 21. června 1934, č. 109 Sb. z. a n., kterým se mění zákony o mimořádné moci nařizovací ze dne 9. června 1933, č. 95 Sb. z. a n., a ze dne 15. listopadu 1933, č. 206 Sb. z. a n.:

§ 1.

(1) Hromadnou smlouvou pracovní podle tohoto nařízení rozumí se smlouva upravující pracovní a mzdové podmínky, ujednaná mezi odborovou organizací zaměstnavatelů v zastoupení jednoho nebo více závodů textilních na straně jedné a jednou nebo více odborovými organizacemi dělnickými na straně druhé.

(2) Textilními závody podle tohoto nařízení jsou:

přádelny a tkalcovny vlny, bavlny, lnu, konopí, juty, hedvábí, soukárny, motárny a skárny, bělidla, barevny, úpravny, šlichtovny, tiskárny příze a zboží, dále závody na zboží pletené, stávkové, průmysl výšivek, krajek, záclon a látkových rukavic, všechny včetně šití, pokud se ve jmenovaných závodech provozuje,

bez ohledu na počet dělníků a na to, vyrábějí-li pouze z jedné suroviny nebo smíšeně

z několika surovin a tvoří-li samostatné závody nebo jen součásti prádelen nebo tkalcoven.

(3) Ustanovení tohoto nařízení týká se všech závodů uvedených v předešlém odstavci ať pracují na vlastní účet či ve mzdě.

§ 2.

(1) Hromadná smlouva pracovní podle § 1, odst. 1 může být prohlášena za závaznou v oblasti, ve které platí nejméně pro 70% dělnictva, jsoúcího v pracovním poměru v textilních závodech, kterých se hromadná smlouva dotýká. Rozhodujícím pro tento počet dělnictva jest stav z doby, kdy byl podán návrh na závaznost hromadné smlouvy (§ 5, odst. 1). Hromadná smlouva pracovní, platící pouze pro jediný závod (t. zv. hromadná smlouva závodní), nemůže být prohlášena za závaznou.

(2) Prohlášení závaznosti podle odstavce 1 zavazuje k zachovávaní všech ustanovení hromadné smlouvy pracovní, a to ve všech závodech příslušné oblasti těch odvětví, jichž se smlouva týká, bez ohledu na počet dělnictva v závodě zaměstnaného, a to i když zaměstnavatel nebo dělník nebo oba nejsou členy organizací, jež ujednaly hromadnou smlouvu pracovní.

(3) Odehlná ustanovení v jednotlivé smlouvě mezi zaměstnavatelem a dělníkem jsou po prohlášení závaznosti platná jen tehdy, jsou-li přípustna podle hromadné smlouvy pracovní.

(4) Změny hromadné smlouvy pracovní, jež jest prohlášena za závaznou, jsou přípustny jen, jestliže se o nich dohodnou smluvní organizace. Byla-li hromadná smlouva pracovní vypovězena, pomíjí závaznost skončením výpovědní lhůty.

§ 3.

(1) Platnost hromadné smlouvy pracovní, odpovídající podmínkám § 2, odst. 1, může být rozšířena i na závody téhož textilního odvětví sousedních soudních okresů, nalézajících se mimo oblast platnosti hromadné smlouvy pracovní, jestliže tyto závody neměly hromadnou smlouvu pracovní dne 1. ledna 1933, anebo jestliže mezi dnem 1. ledna 1933 a dnem účinnosti vládního nařízení ze dne 15. června 1934, č. 118 Sb. z. a n., kterým se prodlužuje platnost hromadných smluv pracovních, smluvní sazby mzdové změnily bez účasti smluvních stran (§ 1). Není-li v sousedním soudním okrese závod téhož textilního odvětví, může být hromadná smlouva pracovní za týchž podmínek rozšířena i na závody téhož textilního odvětví v soudním okrese s oblastí platnosti

hromadné smlouvy sice nesouvisejícím, ale zeměpisně nejbližším položeném, pokud počet zaměstnaného dělnictva v textilní výrobě (§ 1) smluvní oblasti není menší, než počet dělnictva v soudním okrese, na který má být hromadná smlouva pracovní rozšířena.

(2) V případě rozšíření platnosti hromadné smlouvy pracovní podle předchozího odstavce nabývají platnosti veškerá ustanovení tohoto nařízení pro všechny závody, na něž se smlouva rozšířila.

§ 4.

Rozšíření závaznosti hromadné smlouvy pracovní na závody jiných soudních okresů platí, dokud hromadná smlouva pracovní jest platna v oblasti původní. Ujednání se pro tyto závody jiná hromadná smlouva pracovní, ruší se pro ně závaznost smlouvy, jejíž platnost byla rozšířena.

§ 5.

(1) Ministerstvo sociální péče v dohodě s ministerstvem průmyslu, obchodu a živností prohlásí nejdéle do šesti týdnů hromadnou smlouvu pracovní za závaznou (§ 2, odst. 1), jestliže o to společně požádají organizace zaměstnavatelů a dělníků, které smlouvu ujednaly, a platí-li smlouva nejméně pro 70% textilního dělnictva v této oblasti (§ 2, odst. 1). Ministerstvo sociální péče v dohodě s ministerstvem průmyslu, obchodu a živností za tím účelem do 14 dnů od podání žádosti vyrozumí zájemce o návrhu a vyzve je, aby námítky, jakož i důkaz o tom, že menšina zaměstnaného dělnictva, pro které hromadná smlouva pracovní neplatí, jest větší než 30%, podali do 14 dnů po vyzvání.

(2) Ministerstvo sociální péče v dohodě s ministerstvem průmyslu, obchodu a živností může po slyšení zájemníků prohlásiti rozšíření závaznosti hromadné smlouvy podle § 3 nejdéle do šesti týdnů ode dne podání návrhu, jestliže o to společně požádají smluvní organizace zaměstnavatelů a dělníků v oblasti smlouvy prohlášené za závaznou, v níž je v pracovním poměru nejméně tolik textilních dělníků, jako v textilních závodech toho soudního okresu, na jehož závody se má smlouva rozšířiti. Ministerstvo sociální péče v dohodě s ministerstvem průmyslu, obchodu a živností za tím účelem do 14 dnů od podání žádosti vyrozumí o ní zájemce a vyzve je, aby námítky, jakož i důkaz o tom, že počet dělnictva jsoúcího v pracovním poměru v závodech, na které hromadná smlouva pracovní má být rozšířena, je větší, podali do 14 dnů po vyzvání.

(3) Návrh podle odstavce 1 a 2 budiž podán písemně s příložením příslušné hromadné

smlouvy pracovní v originále nebo v ověřeném opisu, a jest při tom uvést, na které soudní okresy nebo jinak označené oblasti, závody a výrobní odvětví se má vztahovati.

§ 6.

Dohled nad zachováváním smluvních ustanovení přísluší stranám, které hromadnou smlouvu pracovní ujednaly. Kdo brání ve výkonu tohoto dohledu, dopouští se přestupku podle § 8.

§ 7.

Toto nařízení nevztahuje se na domáckou práci, pro kterou platí zákon ze dne 12. prosince 1919, č. 29 Sb. z. a n. z roku 1920. Na podniky tohoto druhu nebude vzat zřetel při sčítání dělníků podle § 2, odst. 1 a § 5, odst. 1 a 2 tohoto nařízení.

§ 8.

Jednání nebo opominutí proti ustanovením tohoto nařízení trestají se podle čl. II zák. č. 109/1934 Sb. z. a n.

§ 9.

Na pracovní podmínky, upravené podle § 5, nevztahuje se vládní nařízení ze dne 29. dubna 1935, č. 89 Sb. z. a n., kterým se prodlužuje platnost hromadných smluv pracovních.

§ 10.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení a platí do 30. dubna 1936; provede je ministr sociální péče v dohodě s ministrem průmyslu, obchodu a živností.

T. G. Masaryk v. r.
Malypetr v. r.

Dr. Beneš v. r.	Dr. Czech v. r.
Dr. Černý v. r.	Dr. Hodža v. r.
Dr. Trapl v. r.	Bradáč v. r.
Dr. Krčmář v. r.	Dr. Meissner v. r.
Dr. Dérer v. r.	Dr. Spina v. r.
Dostálek v. r.	Dr. Franke v. r.
Bechyně v. r.	Dr. Šrámek v. r.

103.

Vládní nařízení ze dne 29. dubna 1935 o daňových úlevách na opravy domů.

Vláda republiky Československé nařizuje podle čl. I zákona ze dne 21. června 1934, č. 109 Sb. z. a n., kterým se mění zákony o mimořádné moci nařizovací ze dne 9. června 1933, č. 95 Sb. z. a n., a ze dne 15. listopadu 1933, č. 206 Sb. z. a n.:

Čl. I.

§ 1.

(1) Vlastníci domů v obci s více než 10.000 obyvateli podle posledního sčítání lidu nebo i v jiné obci, usnese-li se na tom její zastupitelstvo a zemský výbor toto usnesení schválí, mají z důvodu opravy domů nárok na daňovou úlevu, činí-li náklad na opravu u jednotlivého domu aspoň 500 Kč a podléhal-li v něm dne 1. dubna 1935 aspoň jeden nájemní předmět ustanovením zákona o ochraně nájemníků.

(2) Obec, jejíž zastupitelstvo se usneslo na zavedení daňové úlevy, jest povinna své usnesení, schválené zemským výborem, oznámiti berní správě.

(3) Daňová úleva záleží v tom, že se odečte od vyměřovacího základu činžovní daně v berních letech 1936 a 1937 po 50% nákladu učiněného na opravy, nejvýše však

1. u domů, ve kterých dne 1. dubna 1935 byly aspoň dvě třetiny nájemních předmětů podléhajících ustanovením zákona o ochraně nájemníků, po 50% vyměřovacího základu činžovní daně,

2. u domů, ve kterých dne 1. dubna 1935 byla aspoň třetina nájemních předmětů podléhajících ustanovením zákona o ochraně nájemníků, po 30% vyměřovacího základu činžovní daně,

3. u domů, ve kterých dne 1. dubna 1935 byla méně než třetina nájemních předmětů podléhajících ustanovením zákona o ochraně nájemníků, po 25% vyměřovacího základu činžovní daně.

§ 2.

Vlastníci domů, dokončených před 1. lednem 1918, na které se nevztahují ustanovení § 1, mají nárok na daňovou úlevu záležející v tom, že se odečte od vyměřovacího základu činžovní daně v berních letech 1936 a 1937 po 30% nákladu učiněného na opravy, nejvýše však po 20% vyměřovacího základu činžovní daně, činí-li náklad na opravu u jednotlivého domu aspoň 500 Kč.

§ 3.

(1) Za opravu domu jest považovati opravu na domě neb uvnitř domu a také práce a zařízení, jimiž se trvale zlepší stav domu, zejména po stránce zdravotní nebo stavebně technické, a úpravy podkroví nebo sklepů za účelem vybudování úkrytů proti leteckým a jiným podobným útokům. Za opravy nelze považovati práce a zařízení, podniknuté pouze ze záliby nebo pro okrasu domu, a rozdělení většího bytu na menší, nebude-li každý takto vy-